

(המשך מעמוד 5)

אל המדינות השכנות — בעיקר חבש ו קניה — החלו מגיעים פליטים ושמועות על מסע־השמדה נורא. הסתבר כי כפרים שלמים חוסלו, חושביהם הוצאו להורג, ו שדותיהם הועלו באש.

ועידת שוהן עגול. בניגוד למלח מות־אזרחים בארצות אפריקאיות אחרות, התנהלה מלחמה זו ללא התערבות מן ה חוץ. אף מדינה זרה לא לחצה על חרטום להפסיק את הטבח, וגם לא שלחה משלוחי נשק לדרומיים. האניאני התארגנו באופן ספונטאני, כקבוצות גרילה ללא תיאום או תוכנית־מלחמה. הם התגפלו על כל צפוני, שדו נשק ופגעו ברכוש ממשלתי.

גם כיום, אחרי עשר שנות מלחמה, אין האניאני יכולים להיחשב לצבא מלוכד. אר לם עברו הימים שצבא זה היה מורכב מ מאות קבוצות פרטיות. לפי עדות מהי מנה, הוא מחולק לשלוש יחידות גדולות, לפי המחוזות בהם הוא פועל. בכל מחוז שולט גם אירגון פוליטי נפרד.

מה מידת ההידברות בין האירגונים ה פוליטיים? אין על כך תשובה ברורה. היא עשויה להינתן בקרוב, ודווקא בעזרתה של ממשלת חרטום. כי הצפון הגיע למסקנה, שאין בכוחו לדכא את ההתקוממות בשלושת המחוזות. הוא אינו מוכן עדיין להיענות לדרישה האחת והיחידה של הדרום — עצ מאות מוחלטת — אבל הוא מוכן, לפחות, לנהל משאומתן על פתרון של פשרה.

הודעה על כך הועברה לידיעת האירגונים הפוליטיים, העומדים מאחורי האניאני, ו אשר נתבקשו לשלוח את נציגיהם להעידת שולחן עגול בחרטום. יחד עם ההזמנה, התגלתה תופעה חדשה: דווקא ממשלת חר טום, שכל השנים ניסתה לזרוע פירוד בין ההנהגה הדרומית, מעוניינת להביא לידי הבנה מינימלית ביניהם. הסביר דובר הממ של: „כל עוד הם מפורדים ומתחרים, ירצה כל אחד להוכיח שהוא פאטריוט גדול יותר, ויעלה דרישות קיצוניות יותר. אם תחוסל ההתחרות, אולי אפשר יהיה למצוא פשרה.“ קשה היה להעריך השבוע מה סכויי ה פשרה — או אם בכלל תתקיים ההעידה. כי גם אם יסכימו נציגי שלוש המפלגות לבוא — אי אפשר לדעת מה יגידו על כך האני אני. שכן עליהם, כאמור, אין איש שולט.

אלג'יריה

אותם האדתיים

ספר שיצא לפני שבוע בפאריס עורר גם בצרפת וגם באלג'יריה, „טעם של סלידה, כמו חלום־בלהות ישן“. כי המענונים של אל־חראש הוא מיסמך אמיתי, הנושא את חתימתם של 24 אסירים פוליטיים — לא מימי הצרפתים, אלא מן הימים האלה.

עורך הספר, העתונאי הנרי אלג, היה ב זמנו עורך היומון הפרוקומוניסטי אלג'יר רפובליקן, ובשיא מלחמת העצמאות האלג'יר רית פירסס ספר על העינויים שם, שזינעו את מצפונה של צרפת. המענונים של אל חראש אינו שונה בהרבה מן הספר הקודם. מחברי ההודעות, מהן מורכב הספר, נעצ רו אחרי הדחת בן־בלה, באשמת שייכות ל אירגון מחתרתי. רק נגד אחדים מהם הוכר תה האשמה. היתר סירבו להודות — ו כתוצאה עברו את עינויי התופת, שנודעו לשימצה בימי השלטון הצרפתי. כותב אלג: „ממרתף אחד לשני, מחווילת הציפורים לקסקטין במרומי הגבעות של אלג'יר, אנו פוגשים את אותם המענים, את קללותיהם, איומיהם, ואתו הטיפול: מכות, טבילת טביעה באמבטיות, הלם חשמלי.“

אחד המענים התפאר בפני קורבנו: „ה צנחנים (הצרפתיים) לא הצליחו להוציא ממני מלה במלחמה. אבל אני כבר אוציא ממך את כל הסיפור.“

גם בימי בן־בלה. הספר הוצא לאור על־ידי הוועד להגנת בן־בלה, אשר אל חבי ריו נימנה הסופר ז'אן־פול סארטר. על כן היתה תגובת ממשלת אלג'יריה: המענונים נועד בראש וראשונה להשחיר את פני ה שלטון החדש.

„דחקא בימי בן־בלה,“ השיב דובר רשמי, „התפרסמו ידיעות על עינויים. בן־בלה התנ צל, שלמרות שידע על כך ולמרות שנתן הוראה להפסיק את השיטות שעברו בירושה מהשלטון הקולוניאלי, לא הצליח להפסיקן.“ ואילו הוארי בומדיין, אמר הדובר, משנו דעו לו פרטים על עינויים, נתן הוראה ל הפסיקם — והם הופסקו.

דובק
רויאל
יוצאת מן הכלל

20 סיגריות פילטר מעולות בקופסת מכסובב - 1.0 ל"י